

Om den Maade, hvorpaa disse Controlforholdsregler kunne udføres, henviser Mindretallet til sit specielle Forslag. Derved vil det ikke blot undgaaes at anvende en stor Pengesum aarlig, deels paa de Umlyndiges Beføstning, deels ved Forhøielsen af Rentefoden paa gode Panter — thi Udgifterne ved Overformynderierne ville ganske spares; men alle de vanskelige — og dog ofte ubehagelige — Garantier til Erhvervelse af gode Panter kunne undværes, ligesom Spørgsmaalet om Ansvar for Statskassen til Umlyndige, der ifølge Fleertallets Forslag ligger for i Udvalget, og som kan blive en ny Udgiftspost til Finantsloven og Statsregnskabet, vil bortfalde. Mindretallet antager, at, hvad enten Udkaftsens eller Fleertallets Forslag bliver Lov, vilde bethydelige Tab for Overformynderierne paa Grund af utilstrækkelig Pantesikkerhed ligesaa lidt kunne undgaaes i Fremtiden som under Overformynderiernes nuværende Indretning — en Forudsætning, der ogsaa kommer frem igjennem Udvalgets Fleertals Forslag til en ny § 9, men da opfylder Lovudkastet ikke sin Hensigt, og Mindretallet har navnlig af denne Grund anseet sig forpligtet til at foreslaae en anden Udvei — nemlig at gjenoptage Bærgemaalsbestyrelsen — hvorved ogsaa vil undgaaes den største Deel af de Besværligheder, som ville flyde af Indførelsen af alle Umlyndiges Midler til et eller flere Overformynderier, af Udbetaling deraf igjennem Mellemautoriteter, af Renter til Bærger, af Forhandling med Bærger om forekommende Tilfælde, af Udbetaling af Capitaler til Mindreaarige med Curaturer, af Erhvervelse af Alfald, af Brevbejling med Baanebestyrelser, Pantedebitorer o. s. v.

Udvalgets Fleertal (S. H. Bespersen, F. Mourier-Petersen, C. Rimestad og Tscherning) har derimod ikke kunnet finde det rigtigt i det Hele, og navnlig ogsaa med Hensyn til Bestyrelsen af de Umlyndiges constante Midler, at opgive Overformynderibestyrelsen. At den af Mindretallet foreslaaede Ordning vil medføre mindre Beføstning, er vel sandt; men foruden at den til Gjengjæld stiller langt større Krav til Børgernes Tid og Kræfter, byder de Umlyndiges Interesse ikke at

flyde det dog altid mindre bethydelige pecuniaire Offer, som Overformynderiøvesenet vil kræve, naar der kan opnaaes en større Sikkerhed for deres Midlers Bevarelse. Spørgsmaalet dreier sig altsaa om, hvorvidt Mindretallets Forslag i denne Henseende er fyldestgjørende. Mindretallet har nu ganske vist ikke været blind for den Fare, som der vilde være forbunden med at overlade Bærgerne at sidde inde med de Umlyndiges constante Midler, og det har søgt Behageligheden ved at foreskrive, at de skulle indsættes i Sparekasser eller Panter, saaledes at Bærgeren kun faaer et for ham uafhængeligt Beviis fra disse Instituter. Det bliver saaledes egentlig disse Panter og Sparekasser, der ville blive Bestyrerne af de Umlyndiges Midler og dette Forslags Bedømmelse synes altsaa at maatte beroe paa, hvorvidt disse Instituter kunne ansees stikede til dette Hver. I saa Henseende har Fleertallet nu maattet formene, at hvor fortrinligt end mangfoldige Sparekasser og Panter fyldestgjøre det Formaal, man har havt for Die ved deres Oprettelse, kan det ikke derfor ansees givet, at de ville kunne afgive de sikreste Anbringelsessteder for Umlyndiges Midler. Thi Sparekasserne ere væsentlig Instituter, i hvilke mindre Summer med den størst mulige Bæthed skulle kunne anbringes, saaledes at de med det korteste Varjel og den størst Bæthed igjen kunne udtages. Men dette Hensyn gjør sig slet ikke gjældende for Umlyndiges Midler. Ligesom nu det forskjellige Diemed betinger en forskjellig Bestyrelsesmaade, saaledes tør det vel heller ikke nægtes, at Sikkerheden, naar der — som Mindretallets Forslag forudsætter — skal svares 4 pCt. Rente, maa komme til at staae i omvendt Forhold til Bætheden ved at kunne udbringe Midlerne af vedkommende Institut. At de forskjellige Panter — hvad enten Hensigten med deres Oprettelse nu nærmest har været at fremme Omsetningen eller at tilvejebringe den størst mulige Indtægt for Actionærerne — heller ikke i deres Formaal og deraf betingede Bestyrelsesmaade falde sammen med Overformynderiernes, er indlysende. Det vilde vistnok saaledes kun blive et meget ringe Antal Pengeninstituter, som Justitsministeren med Tryghed kunde betegne som afgivende en saa fuldstændig Sikkerhed, som der